

w sprawie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wyrażenia opinii dotyczącej spełnienia warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu oraz związku studiów ze strategią uczelni w ramach postępowania z wniosku Gnieźnieńskiej Szkoły Wyższej Milenium w Gnieźnie o pozwolenie na utworzenie studiów na kierunku pedagogika terapeutyczna na poziomie studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym

§ 1

Na podstawie art. 245 ust. 4 i 5 w zw. z art. 258 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 85 z późn. zm.) Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej:

utrzymuje w mocy negatywną opinię wyrażoną w uchwale Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej nr 646/2020 z dnia 3 września 2020 r. dotyczącą spełnienia warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu oraz związku studiów ze strategią uczelni w ramach postępowania z wniosku Gnieźnieńskiej Szkoły Wyższej Milenium w Gnieźnie o pozwolenie na utworzenie studiów na kierunku pedagogika terapeutyczna na poziomie studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym.

Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej, uwzględniając opinię zespołu odwoławczego, uznało, iż wyjaśnienia przedstawione we wniosku Gnieźnieńskiej Szkoły Wyższej Milenium w Gnieźnie o ponowne rozpatrzenie sprawy wyrażenia opinii dotyczącej spełnienia warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu oraz związku studiów ze strategią uczelni w ramach postępowania z wniosku o pozwolenie na utworzenie studiów na kierunku pedagogika terapeutyczna na poziomie studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym nie uzasadniają zmiany opinii negatywnej wyrażonej w § 1 uchwały nr 646/2020 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 3 września 2020 r.

Podstawę wydania negatywnej opinii stanowiły następujące zarzuty:

1. Zastrzeżenia budzi opis sylwetki absolwenta w zakresie informacji opisujących kompetencje i umiejętności absolwenta w przeprowadzeniu diagnozy i terapii pedagogicznej. W sylwetce absolwenta kierunku zamieszczono informacje opisujące wiedzę, umiejętności oraz kompetencje, które nabędzie student w toku studiów. Wnioskodawca pokreślił, że w trakcie studiów *student zdobywa oraz rozwija wiedzę ogólnopedagogiczną i psychologiczną oraz umiejętności do przeprowadzenia diagnozy pedagogicznej, w tym zastosowania odpowiednich metod i technik a także potrafi przygotować opis wyników, sformułować wnioski i zalecenia*. Informacja ta jest nierzetelna i wprowadza w błąd zainteresowanych. Uprawnienia do przeprowadzenia diagnozy pedagogicznej lub prowadzenia terapii pedagogicznej posiada terapeuta pedagogiczny i zgodnie z przepisem § 22 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 1 sierpnia 2017 r. w sprawie szczegółowych kwalifikacji wymaganych od nauczycieli (Dz. U. z 2017 r., poz. 1575) kwalifikacje do zajmowania stanowiska nauczyciela terapeuty pedagogicznego w przedszkolach, szkołach i placówkach ma osoba, która ukończyła „studia wyższe w zakresie terapii pedagogicznej, na poziomie wymaganym do zajmowania stanowiska nauczyciela w danym typie szkoły lub placówki, oraz ma przygotowanie pedagogiczne, lub studia wyższe, na poziomie wymaganym do zajmowania stanowiska nauczyciela w danym typie szkoły lub placówki, i studia pierwszego

stopnia lub studia podyplomowe, w zakresie terapii pedagogicznej, oraz ma przygotowanie pedagogiczne”. Podobnie w poradniach psychologiczno-pedagogicznych zatrudnić można nauczyciela pedagoga, który musi legitymować się kwalifikacjami określonymi w wyżej wspomnianym rozporządzeniu. Wnioskowany kierunek nie spełnia tego kryterium, gdyż do programu studiów nie została wprowadzona grupa przedmiotów przygotowujących i dających uprawnienia do wykonywania zawodu nauczyciela.

Stanowisko Uczelni

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia wyjaśniła, że w opisie sylwetki absolwenta jest mowa o zdobyciu umiejętności do przeprowadzenia diagnozy pedagogicznej, a nie o zdobyciu uprawnień do jej przeprowadzenia. Intencją autorów opisu było wskazanie, że absolwent rozumie sam proces diagnozowania (dzięki temu, że wie, jak to robić) - i z tego powodu staje się bardziej świadomym procesem, w którym często biorą udział jego potencjalni klienci. W żadnym wypadku nie oznacza to posiadania uprawnień do diagnozowania. Chcąc jednak zachować rygor oczywistości i jasności, zaproponowano zmianę sformułowań w opisie sylwetki absolwenta na następujące: „[absolwent] rozwija umiejętności niezbędne do zrozumienia procesu przeprowadzania diagnozy terapeutycznej” (str. 6 poprawionego wniosku o wydanie pozwolenia) oraz „rozumie, na czym polega przeprowadzanie procesu diagnostycznego” (str.7 poprawionego wniosku o wydanie pozwolenia).

Stanowisko Prezydium PKA

Uczelnia ujęła we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dodatkowe informacje i przedstawiła zmiany w opisie sylwetki absolwenta, jednak działania te nie usuwają istoty zarzutu. Opis sylwetki absolwenta nadal zawiera deklaracje wprowadzające potencjalnego kandydata, jak i jego pracodawcę, w błąd. Wskazane przez Uczelnię zmiany nie objęły wszystkich wadliwych stwierdzeń, ujętych w opisie sylwetki absolwenta. Wadliwe jest stwierdzenie, że absolwent zostanie wyposażony jedynie w umiejętności niezbędne do zrozumienia procesu przeprowadzania diagnozy, a nie jej dokonywania (co oznacza, że absolwent nie będzie miała prawa do samodzielnej diagnostyki), gdyż koliduje z deklaracją, że absolwent opanuje sposoby deskrypcji efektów rozpoznania. W opisie sylwetki absolwenta znajduje się także stwierdzenie, iż absolwent „w procesie diagnostycznym uwzględnia wszechstronny rozwój dziecka (...) oraz kontekst środowiskowy”, które może dezorientować kandydata, gdyż pozwala mu przypuszczać, że jednak będzie miał uprawnienia, po ukończeniu studiów, do prowadzenia diagnostyki pedagogicznej. Analogicznie wadliwa jest kolejna deklaracja, wedle której absolwent „rozumie, na czym polega przeprowadzanie procesu diagnostycznego oraz potrafi przygotować opis wyniku diagnozy dotyczący przyczyn trudności w uczeniu się dzieci i młodzieży oraz ryzyka niedostosowania społecznego”. Informacje te są nierzetelne i wprowadzają w błąd zainteresowanych, gdyż sugerują możliwość nabycia znacznie szerszego zakresu kompetencji niż jest to możliwe na podstawie programu studiów.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio **zarzut pozostaje w mocy**.

2. Nie jest spełniony warunek określony w art. 67 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 85 z późn. zm.), bowiem

kierunkowe, podstawowe oraz specjalnościowe efekty uczenia się nie uwzględniają uniwersalnych charakterystyk pierwszego stopnia określonych w ustawie z dnia 2 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 226), oraz charakterystyk drugiego stopnia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 3 tej ustawy. Opis zakładanych efektów uczenia się wskazuje na niższy stopień zaawansowania wiedzy oraz złożoności umiejętności, niż opisany jako właściwy dla 6. poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji w przywołanych wyżej przepisach (np. K_W01, K_02, K_05, K_08). W związku z tym absolwentom kierunku będącego przedmiotem wniosku nie można nadać tytułu zawodowego licencjata, gdyż nie osiągną efektów uczenia się odpowiadających 6. poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji.

Stanowisko Uczelni

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia zgodziła się, że wskazane odniesienie do rzeczonych charakterystyk miało charakter niewystarczający. Dodała, że czytelniejsze i pełniejsze odniesienia zostały dokonane na str. 89-94 poprawionego wniosku o wydanie pozwolenia.

Stanowisko Prezydium PKA

Uczelnia przedstawiła we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dodatkowe informacje i dołączyła dokumenty wskazujące na podjęcie działań naprawczych idących we właściwym kierunku, nie okazały się one jednak skuteczne od strony formalnej.

Wprowadzone zmiany odnoszą się do określenia efektów uczenia się. Prezydium PKA zważyło, iż kwestie objęte działaniami naprawczymi Uczelni należą do problematyki programu studiów. Zgodnie z § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (Dz.U. z 2018 r., poz. 1861 ze zm.), w programie studiów określa się zajęcia lub grupy zajęć, niezależnie od formy ich prowadzenia, wraz z przypisaniem do nich efektów uczenia się i treści programowych zapewniających uzyskanie tych efektów, a także sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w trakcie całego cyklu kształcenia.

Z kolei, jak stanowi przepis § 9 ust. 2 pkt 1 cytowanego rozporządzenia, do wniosku o pozwolenie na utworzenie studiów dołącza się kopię aktu wydanego przez rektora w sprawie utworzenia studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu oraz kopię uchwały senatu w sprawie ustalenia programu studiów wraz z tym programem studiów. Tymczasem, do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie dołączono uchwały Senatu Uczelni, która sankcjonowałaby dokonanie w/w zmian w programie studiów, a jedynie zmieniony wniosek wraz z załącznikami, obejmującymi jedynie uchwały dołączone już poprzednio, t.j. do wniosku o wydanie pozwolenia.

Prezydium PKA wzięło pod uwagę, że zgodnie z art. 51b ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85 i 374), jeżeli w okresie ograniczenia lub zawieszenia funkcjonowania uczelni senat uczelni nie może wykonywać swoich zadań, rektor może wydawać zarządzenia w sprawach należących do kompetencji senatu, jeżeli jest to niezbędne dla zapewnienia ciągłości funkcjonowania uczelni. Natomiast zgodnie z art. 31 ust. 2a 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85 i 374), posiedzenia senatu mogą być przeprowadzane z wykorzystaniem technologii informatycznych zapewniających kontrolę ich przebiegu i rejestrację oraz umożliwiającą zapewnienie tajności głosowań. Uczelnia nie

wykazała, aby zaistniały przeszkody do zastosowania powołanych przepisów, zatem brak uchwały Senatu Uczelni zmieniającej określenie efektów uczenia się, nie opiera się o żadne okoliczności ekskulpujące. Uwaga powyższa pozostaje aktualna w przypadku dalszych zarzutów.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio **zarzut pozostaje w mocy**.

3. Opis efektów uczenia się nie odzwierciedla praktycznego profilu studiów. Liczba efektów uczenia się w zakresie wiedzy jest niemal taka sama co w zakresie efektów umiejętności. Ponadto wśród tych ostatnich znaczną część stanowią efekty niespecyficzne dla wnioskowanego kierunku, np. efekty: K_U1 potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych, K_U7 potrafi samodzielnie pracować nad własnym rozwojem z wykorzystaniem językowych oraz informatycznych źródeł i sposobów uczenia się, zwłaszcza w odniesieniu do wybranej sfery działalności praktycznej, K_U11 potrafi w sposób precyzyjny i spójny wypowiadać się w mowie i na piśmie, na tematy dotyczące wybranych zagadnień pedagogicznych; z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku pedagogiki, jak i innych dyscyplin, K_U13 potrafi używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny ze specjalistami w zakresie pedagogiki, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów. Nieprawidłowość ta uniemożliwia opracowanie rzetelnego systemu sprawdzania i oceniania efektów uczenia się osiągniętych przez studentów.

Stanowisko Uczelni

Uczelnia podniosła we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, iż wskazana w zarzucie niezadowalająca proporcja pomiędzy efektami w zakresie wiedzy, a efektami w zakresie umiejętności, która może oznaczać nieodpowiednie zbilansowanie pomiędzy wiedzą teoretyczną a praktyką, ma charakter „nieistotnościowy”. Na liście efektów dotyczących wiedzy pojawiają się bowiem pozycje, które są realizowane w stopniu zasadniczym na kilku zaledwie przedmiotach (K_W16, K_W18) - niezbędnym jednak było ich wskazanie. Dla zwiększenia wyrazu w sformułowaniach efektów aspektów praktycznych zostały one wyraźnie wyartykułowane. Uczelnia dodała, że za zasadne uznaje się także rozdzielenie efektów K_U11 i K_U13 - pomimo tego, że oba dotyczą umiejętności językowych, to jednak odnoszą się one do zupełnie różnych obszarów języka - z jednej strony traktują o pewnej biegłości, sprawności w wyrażaniu myśli, z drugiej zaś o zdolności modelowania języka z uwagi na odbiorcę. Efekty te zazwyczaj w programach studiów - jak wskazuje praktyka wielu uczelni - rozdziela się (zabieg taki został przeprowadzony również we Wzorcowych efektach kształcenia dla kierunku Pedagogika z Rozporządzenia MNiSW z dnia 4 listopada 2011 roku; choć samo rozporządzenie już nie obowiązuje - partycja ta jest uznawana).

Stanowisko Prezydium PKA

Uczelnia przedstawiła we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dodatkowe informacje i dołączyła dokumenty wskazujące na podjęcie działań naprawczych idących we właściwym kierunku, nie okazały się one jednak skuteczne od strony formalnej, z powodów wskazanych w stanowisku Prezydium dotyczącym zarzutu 2.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio **zarzut pozostaje w mocy**.

4. Przedmiotowe efekty uczenia się zawarte w kartach przedmiotu w wielu przypadkach nie są skorelowane z kierunkowymi efektami uczenia się. Przykładem opisanej nieprawidłowości są zajęcia z psychologii rozwojowej i osobowości, gdzie przedmiotowy efekt brzmi „ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę o różnych środowiskach wychowawczych, ich specyfice i procesach w nich zachodzących; rozumie, w jaki sposób środowiska wychowawcze oddziałują na rozwój człowieka” zaś przypisany mu kierunkowy efekt uczenia się, K_W14 brzmi „ma podstawową wiedzę o strukturze i funkcjach systemu edukacji; celach, podstawach prawnych, organizacji i funkcjonowaniu różnych instytucji”.

Stanowisko Uczelni

Uczelnia podniosła we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, iż dostosowanie języka, w którym wyrażono efekty, do wymaganej aktualnie nomenklatury zlikwidowało niezamierzony efekt wskazany w zarzucie.

Stanowisko Prezydium PKA

Uczelnia przedstawiła we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy informacje pozwalające na ustalenie, że zostały podjęte adekwatne do zarzutu działania naprawcze, ale tylko w odniesieniu do zajęć wskazanych w zarzucie. Uczelnia nie podjęła jednak analogicznych działań naprawczych w odniesieniu do pozostałych zajęć dotkniętych wskazana w zarzucie wadą. Zajęcia wskazane w zarzucie stanowiły jedynie przykład stwierdzonej nieprawidłowości. Usunięcie wady w odniesieniu do zajęć wskazanych w zarzucie jako przykład, nie oddala konieczności usunięcia analogicznych wad w przypadku pozostałych zajęć. Ponadto, wskazane przez Uczelnię działania naprawcze, jako dotyczące określenia efektów uczenia się, nie uzyskały mocy wiążącej, z przyczyn wskazanych w stanowisku Prezydium dotyczącym zarzutu 2.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio **zarzut pozostaje w mocy**.

5. Wnioskodawca nie zapewnił odpowiedniego doboru instytucji, w których odbywałyby się praktyki studenckie. Obszar działalności instytucji otoczenia społeczno-gospodarczego (szkoły, przedszkola, poradnie pedagogiczno-psychologiczne), z którymi zostały zawarte porozumienia o odbywaniu praktyk nie jest właściwym dla osiągnięcia efektów uczenia się. Wnioskodawca podkreślił, że nie będą realizowane standardy kształcenia nauczycieli określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 lipca 2019r. (Dz. U z 2019 poz. 1450 z późn. zm.) i tym samym studenci nie będą przygotowywani do odbycia praktyk w placówkach oświatowych. Dalej Wnioskodawca podkreśla, że „zgodnie z założeniem, studia te mają przygotować do pracy w takich środowiskach i na takich stanowiskach, gdzie zatrudnienie nie odbywa w się w oparciu o kartę nauczyciela i gdzie nie są wymagane kwalifikacje nauczycielskie”. Z karty przedmiotu wynika, iż miejscem odbycia praktyki studenta jest natomiast placówka oświatowa. Wnioskodawca popada więc na tym polu w sprzeczność. Wnioskodawca wskazuje również, że „praktyki zawodowe w GSW Milenium stanowią integralną część procesu kształcenia na kierunku pedagogika terapeutyczna na studiach pierwszego stopnia. Nadrzędnym celem ich realizacji jest gromadzenie doświadczeń związanych z pracą edukacyjną i opiekuńczo-wychowawczą,

terapeutyczną, aktywizującą z: uczniami, osobami zagrożonymi wykluczeniem, osobami z problemami rozwojowymi i dostosowaniem społecznym, z osobami starszymi.”

Stanowisko Uczelni

Uczelnia podniosła we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, iż jednym z głównych założeń idei przeprowadzania praktyk było to, żeby studenci przede wszystkim nabywali doświadczeń niezbędnych w pracy - co nie jest jednoznaczne z tym, że będą one nabywane w miejscu pracy. Swoistą charakterystyką polskiego systemu oświaty jest to, iż jest on wyraźnie połączony z systemem pomocowym. Mając to na uwadze, należy stwierdzić, że:

- 1) absolwenci przygotowani są do pracy z wybranymi grupami dzieci i młodzieży w obszarze profilaktyki i terapii poza systemem oświatowym, jednak jednym z celów pomocy jest to, by odbiorcy lepiej radzili sobie w podejmowaniu zadań rozwojowych,
- 2) jednym z ważnych zdań rozwojowych we wczesnym etapie życia jest adaptacja do środowiska szkolnego oraz podjęcie z sukcesem wyzwań edukacyjnych.

Wnioskodawca stwierdził następnie, że praktyki w placówkach oświatowych/edukacyjnych uznano za ważne z kilku powodów:

- 1) student poznaje środowisko edukacyjne, w tym rówieśnicze przyszłych klientów,
- 2) poznaje system pomocy psychologiczno-pedagogicznej, do którego ma się włączyć jako dodatkowa osoba, wspierająca dziecko/ucznia oraz jego rodzinę poza system oświatowym, ale respektująca zasady funkcjonowania tego systemu,
- 3) stanowi zatem jako specjalista zewnętrzny dodatkowe wsparcie.

W pracy z dziećmi i młodzieżą uwzględnienie kontekstu systemowego jest ważną zasadą oddziaływań pomocowych, stąd uznano praktyki w tych placówkach za istotny element rozwoju zawodowego.

Nie oznacza to jednak, że miejsce praktyk jest ograniczone do placówek oświatowych i do dzieci. Do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (Załącznik 1) dołączono kolejne oświadczenia interesariuszy zewnętrznych i umowy o współpracy (w ramach której będą mogły się odbywać praktyki studenckie). Na liście znajdują się świetlice środowiskowe, kluby sportowe, kluby seniora, czy zakłady poprawcze. Uczelnia zwróciła uwagę na ilość przygotowanych oświadczeń i umów partnerskich - są one wyrazem bliskiej współpracy z interesariuszami zewnętrznymi. W najbliższych dniach przedstawiciele uczelni spotkają się na kolejnym spotkaniu roboczym dotyczącym strategii rozwoju miasta Wągrowca. Konsultacje te przebiegają często też dzięki wykładowcom Uczelni, którzy łączą pracę na uczelni z pracą w szeroko rozumianym systemie oświatowo-pomocowym - pełniąc w nim nierzadko funkcje kierownicze.

Stanowisko Prezydium PKA

Uczelnia we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przedstawiła informacje o podjęciu właściwych działań naprawczych.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio **zarzut stał się bezprzedmiotowy.**

6. We wniosku nie zostało określone jakie wyniki egzaminu maturalnego lub egzaminu dojrzałości będą podstawą przyjęcia na wnioskowany kierunek. Ponadto nie jest określone, w jaki sposób Wnioskodawca zamierza sprawdzić kompetencje oczekiwane od kandydata.

Stanowisko Uczelni

Uczelnia we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy podniosła, iż zgodnie z profilem kandydata: warunkiem podjęcia studiów pierwszego stopnia na kierunku pedagogika terapeutyczna jest uzyskanie efektów kształcenia zakładanych dla kształcenia ogólnego na poziomie poprzedzającym 6 poziom w Krajowych Ramach Kwalifikacji, tj. ukończenie szkoły średniej i uzyskanie świadectwa maturalnego (str. 488 wniosku o wydanie pozwolenia). Uczelnia dodała, że wątpliwości wzbudziło określenie „wady wymowy” pojawiające się na tej samej stronie - ich brak jest po prostu zaleceniem, nie kryterium, które nie będzie sprawdzane w toku rekrutacji (w pierwotnym sformułowaniu zabrakło negacji; zostało to skorygowane).

Stanowisko Prezydium PKA

Uczelnia we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie przedstawiła nowych informacji odnoszących się do istoty zarzutu, która dotyczyła braku wskazania wyników egzaminu maturalnego lub egzaminu dojrzałości, będących podstawą przyjęcia na wnioskowany kierunek. Zgodnie z § 9 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (Dz.U. z 2018 r., poz. 1861 ze zm.), wniosek o pozwolenie na utworzenie studiów zawiera opis kompetencji oczekiwanych od kandydata ubiegającego się o przyjęcie na studia. Gdyby intencją prawodawcy było, aby oczekiwane od kandydata kompetencje były tożsame z uzyskaniem świadectwa maturalnego, cytowany przepis byłby zbędny. Dlatego informacje przedstawione przez Uczelnie stanowią jedynie pozór wykonania dyspozycji powołanego przepisu, gdyż nie wskazują żadnych kompetencji specyficznych z punktu widzenia koncepcji kształcenia na wnioskowanym kierunku. Stwierdzenie, iż uzyskanie świadectwa maturalnego jest równorzędne z uzyskaniem tych kompetencji, nie odzwierciedla założeń sformułowanych odnośnie kształcenia na kierunku pedagogika terapeutyczna.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio **zarzut pozostaje w mocy**.

7. Wymagania stawiane pracom dyplomowym, określone w karcie przedmiotu, nie są adekwatne do praktycznego profilu studiów. Z analizy karty przedmiotu seminarium dyplomowe wynika, że studenci kończący kierunek będący przedmiotem wniosku przygotowują pracę dyplomową mającą charakter tylko badawczy. W karcie przedmiotu jest mowa o sformułowaniu hipotez, metod, technik i narzędzi badawczych. Takie wymagania stawiane pracom dyplomowym nie są adekwatne do praktycznego profilu studiów.

Stanowisko Uczelni

Uczelnia podniosła we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, iż w karcie przedmiotu Seminarium dyplomowe, cel C3 został sformułowany następująco: „Kształtowanie umiejętności analizowania i rozwiązywania praktycznych problemów pedagogicznych w oparciu o wskazania teoretyczne”, zaś efekt uczenia się EK2: „ma wiedzę o projektowaniu i prowadzeniu badań w pedagogice, w szczególności o problemach badawczych, metodach, technikach i narzędziach badawczych, zorientowaną na zastosowanie praktyczne w działalności pedagogicznej”. Efekty EK3 - EK6 również zawierają bezpośrednie odniesienia do praktyki. W założeniu, powstające prace dyplomowe mają z jednej strony zapoznać

studenta z warsztatem metodycznym, z drugiej zaś - wykazać jego użyteczność w kontrolowaniu praktycznej skuteczności.

Stanowisko Prezydium PKA

Uczelnia przedstawiła we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dodatkowe informacje i dołączyła dokumenty wskazujące na podjęcie działań naprawczych idących we właściwym kierunku, nie okazały się one jednak skuteczne. Opis efektów uczenia się określonych dla zajęć Seminarium dyplomowe nadal determinuje przygotowywanie pracy dyplomowej o charakterze adekwatnym do profilu ogólnoakademickiego, a nie praktycznego. Ponadto podjęte przez Uczelnię działania naprawcze nie uzyskały mocy wiążącej, z powodów wskazanych w stanowisku Prezydium dotyczącym zarzutu 2.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio **zarzut pozostaje w mocy**.

8. Kryteria oceny z uwzględnieniem efektów uczenia się w wielu przypadkach recenzowanych kart przedmiotu mają wymiar subiektywny i są nieczytelne. Prowadzący zajęcia powinni określić kryteria oceny, podać jej składowe i uzasadnić w sposób opisowy ocenę otrzymaną przez studenta na zaliczeniu. Osobne kryteria oceny powinny być podane do wykładów jak i do ćwiczeń. W kartach przedmiotu recenzowanego kierunku, w których prowadzone są zarówno wykłady jak i ćwiczenia podane jest tylko jedno kryterium oceny. Ponadto nie można traktować aktywności na zajęciach, czy pracy w grupie jako wyłącznego sposobu na sprawdzenie osiągnięcia efektów uczenia się.

Stanowisko Uczelni

Uczelnia podniosła we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, iż dokonanie oceny angażuje dwie strony: oceniającego i ocenianego. Z tego powodu sytuacja ta jest obciążona zarówno składnikiem emocjonalnym, gdyż odnosi się do wartości, jak i nieuchronnym zarzutem subiektywności, czy nieprzejrzystości kryterium - i to niezależnie od wybranej metody oceny. Oczywiście implementacja transparentnych mechanizmów pozwala minimalizować wspomniane zarzuty - jednakże nie dają się one całkowicie wyeliminować. Obiektywny charakter może mieć osiągnięcie zamierzonych efektów - adekwatność skali oceny pozostaje zaangażowana w sam zindywidualizowany proces oceny. Jest to widoczne zwłaszcza w przypadku oceny czynności drugiego człowieka. Elastycznie poprowadzone ramy oceniania pozwalają w większym stopniu wykorzystać w ewaluacji złożonych fenomenów natury społecznej doświadczenie oceniającego. Przykładowo, aktywność na wykładzie może być elementem poddającym się ocenie - zwłaszcza w przypadku wykładów problemowych, przygotowanych z myślą o niewielkiej liczbie słuchaczy, co się tyczy wnioskowanego kierunku, który przewiduje rekrutację na poziomie trzydziestu osób. Co więcej, to nigdy nie jest jedyne kryterium oceny. Uczelnia dodała, że w przypadku części przedmiotów sylabusy przewidują kryteria oceny z jasno przyporządkowanymi wartościami liczbowymi, które mierzą oceniane aspekty.

Stanowisko Prezydium PKA

Uczelnia przedstawiła we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy informacje pozwalające na ustalenie, iż nie doszło do usunięcia istoty zarzutu. Kryteria weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się w przypadku licznych zajęć nadal mają wymiar subiektywny, przez co przyczyny

ustalenia takiego, a nie innego stopnia osiągnięcia efektów uczenia się pozostają nietransparentne dla studenta.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio **zarzut pozostaje w mocy**.

9. Nie można stwierdzić, że spełniony zostanie warunek określony w załączniku do rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 6 – 8 Polskiej Ramy Kwalifikacji (Dz.U. 2018 poz. 2218), ponieważ przy zaplanowanej w programie liczbie godzin zajęć z języka wymagających bezpośrednio udziału nauczycieli akademickich i studentów oraz łącznym nakładzie pracy studenta, student rozpoczynający zajęcia musiałby posiadać kompetencje językowe na poziomie B1 EOKJ, Tymczasem, taki wymóg nie został określony w programie studiów, ani w warunkach kwalifikacji na studia.

Stanowisko Uczelni

Uczelnia podniosła we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, iż podstawa programowa kształcenia ogólnego w zakresie języka obcego nowożytnego jest wspólna dla wszystkich języków obcych nowożytnych. Każdy uczeń liceum ogólnokształcącego oraz technikum obowiązkowo uczy się dwóch języków obcych nowożytnych. Zgodnie z podstawą programową, pierwszy język nowożytny uczeń opanowuje na poziomie min. B1 zaś drugi na poziomie A2. Biorąc powyższe pod uwagę, zasadnie można wnosić, iż kandydat na studia przynajmniej jeden obcy język nowożytny opanował na poziomie B1. Oczywiście praktyka wskazuje, że wiele zależy od indywidualnych predyspozycji kandydata do nauki języka obcego aczkolwiek, co do zasady założenie jest prawomocne. Wnioskodawca dodał, że lektorzy Uczelni dopasowują metody kształcenia do poziomu grupy, w celu jak najskuteczniejszego przeprowadzenia procesu kształcenia.

Stanowisko Prezydium PKA

Uczelnia we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie przedstawiła informacji o podjęciu działań naprawczych, ograniczając swoje stanowisko do polemiki z treścią zarzutu. Prezydium PKA zważyło, iż wyjaśnienia Uczelni nie dają podstaw do weryfikacji tezy stanowiącej kanwę zarzutu 9.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio **zarzut pozostaje w mocy**.

10. Literatura podstawowa jak i uzupełniająca zamieszczona w kartach przedmiotu zawiera publikacje wydane w ubiegłym stuleciu, co w istotny sposób przekłada się na ocenę aktualności treści kształcenia.

Stanowisko Uczelni

Uczelnia podniosła we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, iż w kartach przedmiotów dla wnioskowanego kierunku nauczyciele akademicy wskazali na ponad 520 pozycji. Z tej liczby mniej niż dwadzieścia procent to książki wydane przed 2000 rokiem. Wśród starszych pozycji dominują dzieła klasyczne, traktujące o wiedzy ogólnej (przykładowo podręcznik do metodologii S. Nowaka, czy pisma M. Ossowskiej). Wykładowcy na bieżąco informują studentów o istotnych nowościach książkowych, zaś biblioteka uczelniana permanentnie

wzbogaca o te pozycje swój zasób. Tym niemniej warto cały czas wskazać na prace, które są wyjątkowo łatwo dostępne i powszechne - a są to najczęściej właśnie klasyczne już monografie i podręczniki. Wnioskodawca dodał, że wskazany stosunek książek najnowszych i tych już ponad dwudziestoletnich jest adekwatnym odzwierciedleniem profilu współczesnej biblioteki naukowej.

Stanowisko Prezydium PKA

Uczelnia we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przedstawiła dodatkowe informacje o wykazach literatury ujętych w kartach przedmiotów, pozwalające na ustalenie, iż zalecana literatura pozwala na osiągnięcie efektów uczenia się.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio **zarzut stał się bezprzedmiotowy**.

Biorąc pod uwagę podtrzymanie zarzutów nr 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8 i 9 Prezydium PKA stwierdza, że nie zaistniały przesłanki do zmiany opinii negatywnej wydanej w uchwale nr 646/2020 z dnia 3 września 2020 r.

§ 2

Uchwałę Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej otrzymują:

1. Minister Edukacji i Nauki,
2. Rektor Gnieźnieńskiej Szkoły Wyższej Milenium w Gnieźnie.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Polskiej Komisji Akredytacyjnej
Podpisano podpisem kwalifikowanym w dniu
12.11.2020

Krzysztof Diks